

Llinda del molí d'Altimires

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Al molí d'Altimires, al sector central del terme municipal
Emplaçament	Des d'Oló, camí que segueix paral·lel a la riera d'Oló, 1 km aproximadament
Alçada:	447
Coordenades:	
Latitud:	41.86478
Longitud:	2.02406
UTM Est (X):	419004
UTM Nord (Y):	4635223

Classificació

Número de fitxa	08258-180
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Segle	XIII-XIV
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Privada
Titular:	08258A009002170000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 28/02/2020 - 01:00

Descripció

Llinda emplaçada a la torre de defensa medieval que és al mateix temps el Molí d'Altimires, una combinació que no deixa de ser curiosa i atípica. Concretament, es troba a la finestra de la façana nord-est,

que és la seva façana principal, encarada al camí. La llinda és de pedra, de forma més o menys rectangular. Té gravades dues roses sexifòlies i, al centre, una creu sobre un triangle que simbolitza el mont Gòlgota. Aquests elements tenen un simbolisme destacat, que remarcava la importància d'aquesta construcció, situada estratègicament en un camí principal d'accés al castell d'Oló. La rosa de sis fulles és un símbol solar de tradició pagana que es considera una reminiscència precristiana del culte al sol. A Catalunya s'han trobat roses sexifòlies en edificis, art funerari, mobiliari i joieria. Aquest motiu ornamental fou especialment emprat als Pirineus per part dels pastors.

Una altra interpretació, no necessàriament incompatible amb l'anterior, és que les dues circumferències al·ludeixen a les dues moles del molí. Així ho interpretava almenys un membre de la família Altimires que va decorar una llinda de la seva casa al poble d'Oló amb dues rodes que representen, en aquest cas ben clarament, les d'un molí.

No disposem de gaires elements per datar aquesta llinda, que podria situar-se, igual que la mateixa construcció de la torre, als segles XIII-XV.

Història

El fet de combinar una torre de defensa amb un molí és totalment atípic, però considerem que aquesta construcció fou concebuda amb aquesta doble funció ja des del seu inici. Hi ha qui creu, però, que el molí s'hi hauria instal·lat posteriorment. En tot cas, la funció com a torre de defensa és ben clara, i estava relacionada amb la posició estratègica de l'indret, que es troba en una cruïlla on el camí d'Oló a Sant Joan d'Oló travessava la riera per una palanca.

Per la tipologia de la torre es podria datar entorn dels segles XIII-XIV. Tot i que no en coneixem dades documentals, cal suposar que en un principi era possessió del senyor del terme, ja que en època medieval els molins solien ser monopoli dels senyors, i més tenint en compte que la torre complia funcions defensives auxiliars del castell. La família Altimires devia encarregar-se de fer anar el molí, tal vegada ho feien el Salvador o Berenguer d'Altimires que apareixen citats en un llistat de caps de casa que van participar en una reunió feta el 1394 per tractar de la redempció del terme d'Oló. Amb el temps la família devia aprofitar els drets adquirits i el molí va quedar com una propietat del mas Altimires. De tot això se'n dedueix que la família Altimires tenia un tracte de proximitat amb els poders vinculats a la senyoria del castell d'Oló i, per tant, ja des d'antic aquest mas situat a un quilòmetre aproximadament del molí va ser un dels més importants del terme.

No es pot descartar que el Molí d'Altimires tingués alguna relació amb les infraestructures hidràuliques que ara formen part del el Molí del Coix, riera amunt i als peus del nucli d'Oló. Allà hi ha un interessant aqüeducte de datació desconeguda i un rec que travessa la roca, unes obres de força calat per a un simple molí particular. Per la cota d'altitud es pot deduir que el punt de captació d'aigües del molí d'Altimires devia trobar-se en aquella zona.

Als segles XVII-XVIII es devia construir la casa del moliner, adossada a la torre. El molí va seguir funcionant fins el final del segle XIX. Encara una àvia de l'actual propietari d'Altimires l'havia vist en actiu.

